

existimabimus? Si à vastiore fera perrumpantur, sarcienda: si
vetustate, imbrisq; corrupta instauranda; tantum abest, ut
lucrum aliquod tancas impensas refundat, quin potius hæ nulla
argenti vi superari queant. Hinc ipsos Magnates canum
prædam fieri, vulgato iactatur proverbio. Idipsum Poëta-
rum vulgus fabulæ involucro non invenustè notavit, dum
Actæonem à canibus laceratum carminibus suis celebrant.
Tantum quippè sumtuum ille in canes fecerat, ut extremos in-
opiæ scopulos effugere non posset, postquam regias opes iugis tæ
neuvyretikæ profudisset. Nam vero sine dolore & gemitu vix
ac ne vix quidem cogitatione repetere possum damna illa, quæ
privatorum fundis petulantia saltuariorum accersuntur. Quos
ties vidimus agros concalcatos? quoties ingenuimus sata pro-
trita? quoties doluimus hortos vastatos? novellas plantas fæ-
dè confractas? ipsas vineas propemodium excisas? Et quæ-
rat aliquis? Hæc omnia tam atrocia, tam barbara, tamq; ino-
humana CUI BONO? Nisi forsitan gulæ inservien-
dum, quæ proximum à regina pecunia imperij locum obtinens
latè dominatur?

Ohe vos ventres servum pecus, ut mibi saepe

Bilem, saepè iocum vestri movere tumultus!

Sunt animalia cicura, sunt carnes in macello expositæ,
bisce non exatiamini? Quousq; se porriget libido gulæ in ex-
plebilis? Villarum, caularum, stabulorum septis non coërcen-
tur: in silvas ipsaq; adeò ferarum spelæa evagatur: binc flu-
minibus

B

minibus

ecit nominis
mus planus
, alios fuit
e domus fit
indulgentem
is fata editio
ccumbat. Tu
, cuius habet
diem, non es
imus, sed mu
enti aliquam
daretur, quan
frequentandi
nucem; re
rum. Ali
ie vel regis in
s. Quis in
toribus, ma
i stipendia, p
cius gestum, p
s generis; no
orum in tu
nini scindunt
debris perdu
redimuntur, p
m parvo sup
ceptu